בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **א'**, **ג'** ב**אלול** תשס"ג (**31** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

"אנחנו מודים בלב שלם להקב"ה שברחמיו וברוב חסדיו הצילנו מהפיגוע שקרה השבוע בירושלים." מלים נרגשות אלה אמר **דוד צדוק** מקריית האבות בבאר-שבע שניצל בנס ביחד עם בני משפחתו מפיגוע התופת. בליל שלישי [אור ל-כ"ב במנחם-אב, ה-19 באוגוסט] בסביבות השעה 21:00 מחבל מחברון התפוצץ (!) באוטובוס קו 2 ברחוב שמואל הנביא בירושלים בדרכו מהכותל המערבי לשכונת הר נוף בירושלים. בני משפחת צדוק ששהו בחופשתם בירושלים ביקרו בכותל המערבי. לאחר תפילת ערבית, הם שמו פעמיהם לכיוון תחנת האוטובוס, קו 2. לפתע, אבי המשפחה, דוד צדוק, הבחין כי ארנקו נגנב ממנו ולא נשאר לו כסף לאוטובוס. אובדי עצות, ישבה המשפחה ו**לא עלתה לאוטובוס**. לאחר כ- 10 דקות, נשמע פיצוץ עז שהחריד את אוזניהם... ['אתרוג' מס' 2]

חז"ל מלמדינו כי: *"[יש ל]ברך על הרעה מעין הטובה..."* [מסכת ברכות פרק טט' משנה ג']
ומפרשים: על דבר שעכשיו רעה היא לו, מברך "דיין אמת" אף על פי שתצמח לו לאחר זמן טובהמדבר זה, כגון שבא לו שטף מים בשדהו, שכשיעבור השטף טובה תהא לו שהשקה והרווה שדהו; מכל מקום עכשיו רעה היא לו שמפסיד התבואה של שנה זו. [קהתי, שם]
אין לנו עיניים לראות מֵעֵבר למציאות של כאן ועכשיו, ולכן אי-אפשר לראות את הדברים שקורים לנו אלא כפי שהם באותה שעה. אלא, באה משנה זו ללמדנו כי בעוד שתפיסה זו של 'כאן ועכשיו' מחייבת אותנו להכיר בהשגחת ה' יתברך גם במקרה רעה, עלינו להיות מודעים לכך ש"**גם זו לטובה**". כלומר, כעבור זמן אנחנו רואים את הדברים שקרו בהסתכלות אחרת ובהבנה אחרת.

***

היום, **ג'** ב**אלול**, בשנת תרצ"ה(1935-5695), נפטר **הרב אברהם יצחק הכהו קוק** זצ"ל, רבה הראשי הראשון לארץ ישראל ומורה דרכה של הציונות הדתית.
בצעירותו הרב קוק למד בישיבת וולוז'ין [ר' את הדף של כ"ח במנחם-אב], שם התפרסם כעילוי. הוא כיהן כמורה-הוראה בכמה מקהילות ליטא – משנת תרח"ם (1888) ב**זיימל**, ומשנת תרנ"ה (1895) ב**בויסק**. קהילת **יפו** פנתה אליו בבקשה שישמש בה כרב. הוא עלה ארצה בשנת תרס"ד (1904) והוכר כרב האשכנזי של העיר ושל המושבות החדשות בארץ. את נאומו הראשון ביפו, נשא בעברית. בשמיטה של שנת תר"ע (1910), הרב חשש שאם ישמרו שמיטה כהלכתה יביא הדבר להרס היישוב; לכן, הורה לפעול בשנה זו לפי "**היתר המכירה**" ולעבוד את האדמה. ההיתר עורר התנגדות רבה ותקיפה מצד גדולי ישראל. [חילוקי הדעות נותרים בשאלה זו, היום כ- 100 לאחר מכן.] בשנת תרע"ד (1914) יצא הרב קוק לאירופה, ובהיותו שם פרצה מלה"ע ה-I ונמנע ממנו לחזור ארצה. שנתיים לאחר-מכן הוא הוזמן לכהן כרב בלונדון, והסכים בתנאי שכשיוכל – ישוב לארץ-ישראל. בלונדון הוא המשיך בטיפוח העניין הציוני והיה פעיל מאד בהשגת "**הצהרת בלפור**" בשנת תרע"ח (1917). הוא ניסה לארגן תנועה יהודית רוחנית עולמית למען יושבי הארץ בשם "דגל ירושלים". בשנת תרע"ט שב הרב לארץ והיה לרבה של ירושלים, ובשנת תרפ"א (1921) הוא מונה

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **א'**, **ג'** ב**אלול** תשס"ג (**31** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ל**רב הראשי** הראשון לישראל. באותה שנה ייסד הרב קוק את "הישיבה המרכזית העולמית" בירושלים, שנודעה אחר-כך בשם "ישיבת **מרכז הרב**". [אנציקלופדיה לבית ישראל]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל